

Μην «ροκανίζετε» την Εθνική Ισχύ της χώρας ...

Ένας γενικά παραδεκτός ορισμός για την Εθνική Ισχύ μιας χώρας θα μπορούσε να είναι η ικανότητα μιας χώρας να επιδιώκει την επίτευξη των στρατηγικών της στόχων καταφεύγοντας αν απαιτείται σε αποφασιστική δράση, εξασφαλίζοντας όμως συγχρόνως εσωτερική σταθερότητα και ανεξαρτησία έναντι ξένων επιβουλών. Γενικά, σαν παράγοντες της Εθνικής ισχύος θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τους **Εθνικούς Πόρους** (οικονομία, φυσικοί πόροι κ.λπ), τις **Εθνικές Επιδόσεις** (Διεθνείς Σχέσεις, τη Διπλωματία, Πολιτική και Πολιτιστική ταυτότητα κ.λπ.) και τις **Στρατιωτικές Δυνατότητες**.

Συγκεκριμένα για την Ελλάδα, η Εθνική Ισχύς στηρίζεται στους παρακάτω πέντε παράγοντες:

A. Στην Οικονομία και στη σωστή διαχείριση των Εθνικών Πόρων.

B. Στην απαρέγκλιτη προσήλωση της χώρας στο Διεθνές Δίκαιο και στους Διεθνείς οργανισμούς και Θεσμούς (πχ Διεθνή Δικαστήρια) στους οποίους μετέχουμε ή προσβλέπουμε για την δημιουργία μιας διεθνούς έννομης τάξης στηριγμένης σε αξίες και αρχές και στο διεθνές δίκαιο.

Γ. Στη διατήρηση ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων που θα εξασφαλίσουν την επιθυμητή Αποτροπή, και αν αυτή αποτύχει, την αποτελεσματική Άμυνα που θα μας εξασφαλίσει τα εθνικά μας συμφέροντα και την εθνική μας ακεραιότητα και αξιοπρέπεια.

Δ. Στη σοβαρή και αποτελεσματική Διπλωματική δραστηριότητα για την εξασφάλιση ισχυρών συμμαχιών και συμπράξεων με κράτη που συμπλέουν με τα εθνικά μας συμφέροντα.

Ε. Στην Εθνική Ομοψυχία. Το θέμα της απόκτησης και διατήρησης Εθνικής Ισχύος είναι πολύ σοβαρό για να τυγχάνει οποιασδήποτε πολιτικής εκμετάλλευσης.

Η τρέχουσα γεωπολιτική κατάσταση στην περιοχή μας είναι ιδιαίτερα δύσκολη και η Ελλάδα αντιμετωπίζει τα τελευταία χρόνια μια κλιμακούμενη αναθεωρητική τουρκική πολιτική, η οποία πλέον έχει φτάσει να απειλεί την εθνική της κυριαρχία. Η διατήρηση και βελτίωση της Εθνικής μας ισχύος, που είναι απαραίτητη για την αποτροπή και την αντιμετώπιση αν απαιτηθεί αυτής της κλιμακούμενης απειλής, επέβαλαν πρόσφατα την εντυπωσιακή επαύξηση των στρατιωτικών μας δυνατοτήτων με δέσμευση σημαντικών οικονομικών πόρων, και την έντονη και πετυχημένη διπλωματική δραστηριότητα με την υπογραφή διαφόρων Συμφωνιών με γειτονικά κράτη και εταίρους ή συμμάχους, με κυριότερες τις Συμφωνίες Αμυντικής Συνεργασίας με τη Γαλλία και τις ΗΠΑ.

Και ενώ οι ενέργειες αυτές ξεκάθαρα αποκαθιστούν και ενισχύουν την Εθνική Ισχύ, έχοντας σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις την σύμφωνη γνώμη των Ελλήνων πολιτών σε ποσοστό 80%, η πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή και η καταψήφιση της Συμφωνίας με τη Γαλλία (και η ενδεχόμενη καταψήφιση της συμφωνίας με τις ΗΠΑ) δείχνουν ότι η Εθνική μας Ισχύς έχει υποστεί ένα σημαντικό κτύπημα, γιατί δεν στηρίζεται όπως θα έπρεπε στην απόλυτη **Εθνική ομοψυχία**. Κάποιες πολιτικές δυνάμεις δεν συμφωνούν με αυτό τον τρόπο εθνικής δράσεως, δεν συμφωνούν με τους εξοπλισμούς, δεν συμφωνούν με τη Συμφωνία και τα απορρίπτουν όλα αυτά με –κατά τη γνώμη μου– αστήρικτες δικαιολογίες, χωρίς να αντιπροτείνουν κάτι που να αντισταθμίζει την αρνητική τους στάση.

Η Εθνική Ισχύς για να είναι αποτελεσματική απαιτεί το μέγιστο και στους πέντε πυλώνες που την στηρίζουν, και αν απαιτηθεί να δείξει την δύναμή της απαιτεί πριν από όλα, την εθνική ομοψυχία. Από την απέναντι πλευρά του Αιγαίου ήδη διαπίστωσαν την ρωγμή και εκθειάζουν τις αντιρρήσεις. Ασφαλώς και θα εκμεταλλευτούν τη ρωγμή, όποιο κι αν είναι το μέγεθος της, για να μεγιστοποιήσουν το κτύπημα και στην Εθνική Ομοψυχία και στην Εθνική Ισχύ. Ο υβριδικός πόλεμος είναι σε εξέλιξη.

Θα πρέπει να γίνει από όλους κατανοητό, ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για πολιτική εκμετάλλευση, μικροπολιτικές αψιμαχίες, έωλες και απίστευτες δικαιολογίες και αποκατάσταση ενδοκομματικών ισορροπιών. **Η ασφάλεια της χώρας είναι σημαντικότερη από τα πολιτικά παιχνίδια.** Δεν πρόκειται για ακαδημαϊκά γυμνάσματα ή ομιλίες που μπορεί και να αναθεωρήσουμε αν θέλουμε. Οι αμφισβητήσεις χωρίς σοβαρό έρεισμα και αντίθετα με την επιθυμία του μεγαλύτερου ποσοστού του ελληνικού λαού, «ροκανίζουν» την Εθνική Ισχύ και δεν υπάρχουν περιθώρια γι' αυτό. Σ' αυτή τη βάρκα είμαστε όλοι μαζί, και πρέπει να είμαστε συνέχεια μαζί, χωρίς αντιρρήσεις και δεύτερες σκέψεις. Τουλάχιστον εφόσον δεν έχουμε να προτείνουμε άλλες αξιόπιστες και βιώσιμες λύσεις για τη χώρα.